

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3CoE/261/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513203025
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3513203025.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného: OPEN DOOR INTERNATIONAL, s.r.o., so sídlom Pázmáňa 2125/27, Šaľa, IČO: 36 565 849, právne zastúpený JUDr. Petrom Psoťkom, advokátom so sídlom Stráž 223, Zvolen, proti povinnému: Obec Očkov, so sídlom Očkov 177, Prievidza, IČO: 00 633 151, právne zastúpený Doc. JUDr. Ľubomírom Fogašom, CSc., advokátom so sídlom Kýčerského 5, Bratislava, o vymoženie 4.354,42 Eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 24. júna 2013, č.k. 10Er/435/2013-43, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku II.

potvrďuje.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa výrokom I. námietky povinného proti exekúcii zamietol a výrokom II. exekúciu vedenú súdnym exekútorom JUDr. Stachom Chladným pod sp.zn.: EX 1248/2013 odložil do právoplatného rozhodnutia vo veci 10Cb/79/2013 vedenej na Okresnom súde Bratislava IV. Svoje rozhodnutie odôvodnil vo výroku I. podľa § 50 ods. 1, 2 Ex. por. a vo výroku II. podľa § 56 ods. 2 Ex. por. Uviedol, že poverením tamojšieho súdu zo dňa 17.04.2013 bol súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie pre vymoženie sumy 4.354,42 Eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - Rozhodcovského rozsudku, sp.zn. SR 03866/12 vydaného dňa 01.02.2013 Stálym rozhodcovským súdom so sídlom v Bratislave. Dňa 31.05.2013 boli tamojšiemu súdu predložené námietky povinného proti exekúcii, v ktorých uviedol, že rozhodcovský súd vydal rozsudok zjavne arbitrárnym spôsobom, čím odoprel povinnému ústavou SR garantované právo na spravodlivý proces. Ďalej uviedol, že povinný podal dňa 05.04.2013 na Okresný súd Bratislava IV. žalobu o zrušenie rozsudku a vec je vedená pod sp.zn. 10Cb/79/2013. Povinný zároveň uviedol, že spolu so žalobou navrhol, aby konajúci súd podľa § 40 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní odložil vykonateľnosť napadnutého rozsudku. Vo veci 10Cb/79/2013 však doposiaľ nebolo rozhodnuté. Súd prvého stupňa zistil, že exekučné konanie v danom prípade začalo dňa 21.03.2013, t.j. dňom, v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdnemu exekútorovi (§ 36 ods. 2 veta prvá EP). Povinný podal návrh na zrušenie exekučného titulu dňa 08.04.2013. Exekúcia v predmetnej veci začala na podklade exekučného titulu - ktorý bol materiálne i formálne perfektným titulom pre vykonanie exekúcie. Taktiež v čase rozhodovania exekučného súdu o námietkach povinného nebol daný ani jeden z dôvodov, pre ktorý by mala byť predmetná exekúcia neprípustná, či prípadne zastavená, preto súd prvého stupňa námietky povinného proti exekúcii zamietol. Ďalej súd prvého stupňa uviedol, že jedným z dôvodov zastavenia exekúcie podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, je skutočnosť, že rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným. Tamojší súd vykonal dopyt na Okresný súd Bratislava IV. za účelom zistenia, či bola podaná žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku a či vo veci bolo právoplatne rozhodnuté, nakoľko exekučnému súdu nebol s podanými námietkami predložený žiadny dôkaz o predmetnom podaní. Vykonaným šetrením mal súd prvého stupňa preukázané, že povinný podal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku na Okresnom súde Bratislava IV., a to dňa 08.04.2013, pričom vo veci zatiaľ nebolo rozhodnuté. Výsledok tohto konania má význam pre konanie v predmetnej exekučnej veci, nakoľko v prípade, ak Okresný súd Bratislava IV. zruší rozhodcovský rozsudok, ktorý je exekučným titulom, bude daný dôvod na zastavenie

exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku. Povolenie odkladu exekúcie podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku predpokladá preukázanie takých okolností, z ktorých vyplýva, že možno dôvodne očakávať zastavenie exekúcie v dôsledku splnenia podmienok ustanovených na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku. S poukazom na uvedené bol daný dôvod na povolenie odkladu exekúcie až do právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Bratislava IV. vedenej pod sp.zn. 10Cb/79/2013, preto súd prvého stupňa ex officio exekúciu odložil.

Proti tomuto uzneseniu voči výroku II. podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, ktorý odvolanie odôvodnil podľa § 205 ods. 2 písm. a), b), c), d) a f). Poukázal na ust. § 56 ods. 2 Ex.por., podľa ktorého exekučný súd nie je oprávnený povoliť odklad exekúcie za akýchkoľvek okolností, ale za splnenia zákonom stanovenej podmienky, že možno dôvodne očakávať zastavenie exekučného konania. Exekučný súd preto musí mať preukázané také skutočnosti, ktoré dostatočne kvalifikovane preukazujú dôvody, na podklade ktorých je aspoň minimálne dôvodné a rozumné očakávať možnosť zastavenia exekúcie. Táto požiadavka vyplýva zo skutočnosti, že odklad exekúcie je výnimočným inštitútom, ktorého aplikácia by mala prichádzať v úvahu len v ojedinelých prípadoch, najmä z dôvodu účinkov s tým spojených. Ďalej uviedol, že podmienky povolenia odkladu exekúcie pritom nemožno hodnotiť len na podklade (jednej) skutočnosti, ktorá by hoci aj samostatne, overovala teoreticky možnosť zrušenia rozhodcovského rozsudku. Skúmanie daných podmienok musí súd totiž vykonať aj s ohľadom na ostatné skutočnosti, ktoré vo vzájomných súvislostiach môžu práve opačne preukazovať nedôvodnosť tohto návrhu. Je neprípustné, aby súd abstrahoval len niektoré skutočnosti a ostatné nebral na zreteľ tak, ako to vyplýva z ust. O.s.p. Na exekučný súd je pritom kladená požiadavka zachovania ústavne konformného výkladu tak, aby právne normy relevantné pri rozhodovaní boli súdom interpretované spôsobom, ktorý zabráni zneužitiu práva cestou len formalistického výkladu (III. ÚS 11/2011). Z uznesenia je ďalej zrejmé, že absentuje základná požiadavka, a to aby mal súd osvedčené, že existuje pozitívne očakávanie zastavenia exekúcie. Bez naplnenia tejto požiadavky nie je vydanie takého rozhodnutia prípustné. Poukázal, že absentuje aj požiadavka kladená na obsahovú stránku, dostatočne hodnoverne a argumentačne presvedčivo sa vysporiadať so všetkými relevantnými skutočnosťami tvrdenými účastníkmi konania. V tejto súvislosti citoval z rozhodnutia Ústavného súdu I. ÚS 243/07 a poukázal na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v prípade Vetrenko vs Moldavsko. Poukázal, že v zmysle ustálenej judikatúry platí, že exekučný súd nemôže pri rozhodovaní o odklade exekúcie k tomuto pristupovať len čisto formalisticky, napr. len s poukazom povinného na iniciovanie súdneho konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Povinným uvedené skutočnosti preto musia v dostatočnej miere nielen zakladať ale aj osvedčovať predpoklad úspechu navrhovateľa v tomto súdnom konaní. Exekučný súd preto nemôže povoliť odklad exekúcie za stavu keď má v dodatočnej miere preukázané, že súdne konanie, o ktoré sa opiera svoj návrh povinný, je zrejme bezúspešné. Poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 15.01.2009, sp.zn. II. ÚS 1/09, ako aj uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 16.04.2009, sp.zn. 3Cdo/239/2008. Z uvedeného vyplýva, že rozhodcovský rozsudok bude aj naďalej právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, pričom ani neexistuje žiadne rozhodnutie, ktoré by objektívne tvorilo zákonnú prekážku brániacu výkonu exekúcie. V konaní súčasne neboli osvedčené žiadne skutočnosti na podklade ktorých by takéto rozhodnutie bolo možné dôvodne očakávať. Mal za to, že tým, že exekučný súd založil svoje rozhodnutie o povolení odkladu exekúcie na povinnosti ochrany povinného (obce), ako subjektu verejnej správy, hrubým spôsobom narušil rovnosť účastníkov konania. Exekučný súd totiž bez akýchkoľvek dôvodov, majúcich základ v právnom poriadku Slovenskej republiky, zvýhodnil povinného na ťarchu oprávneného. Nie je prípustné, aby súd akokoľvek zvýhodnil povinného (dlžník) len z titulu špecifického postavenia, všetko na ťarchu oprávneného, keď na takýto postup nie je daný žiadny zákonný dôvod. Navrhol, aby odvolací súd zmenil uznesenie v napádanom rozsahu tak, že návrh povinného na odklad exekúcie zamietne.

Povinný sa k podanému odvolaniu vyjadril tak, že odvolanie nie je dôvodné, pretože oprávnený v ňom vynáša závery, ktoré v zásade nekorešponujú s daným stavom veci. Uznesenie súdu prvého stupňa považoval za správne a aj dostatočne zdôvodnené. Poukázal na ust. § 56 ods. 2 Ex.por. a skutočnosť, že základným predpokladom pre povolenie odkladu exekúcie z tohto dôvodu bude spravidla prebiehajúce konanie, ktorého výsledkom bude právna skutočnosť odôvodňujúca zastavenie exekúcie. Žalobu o zrušenie rozsudku podal povinný podľa § 40 ods. 1 písm. g) zákona o rozhodcovskom konaní dňa 05.04.2013 na Okresný súd Bratislava IV, kde je konanie vedené pod sp.zn. 10Cb/79/2013. Ďalej uviedol, že očakáva zrušenie rozsudku všeobecným súdom v súvisiacom konaní, čo bude dôvodom na zastavenie predmetnej exekúcie. Ako žalovaného označil zriaďovateľa stáleho rozhodcovského súdu, a to spoločnosť Slovenská rozhodcovská a.s. Žalovaný má právnu subjektivitu a jednoznačne má

spôsobilosť byť účastníkom súvisiaceho konania, ako i procesnú spôsobilosť v tomto konaní. V žiadnom prípade neexistuje priestor na zastavenie súvisiaceho konania pre neodstrániteľnú vadu konania. Je zrejmé, že na tento právny stav nemožno aplikovať ani judikatúru, na ktorú oprávnený odkazuje (uznesenie NS SR, sp.zn. 3Cdo/239/2008). Povinný po podaní žaloby dospel k názoru, že pasívne vecne legitimovaným účastníkom konania má byť účastník rozhodcovského konania. Z uvedených dôvodov povinný dňa 05.06.2013 podal na konajúci súd návrh na pristúpenie účastníka konania, v ktorom navrhol na vstup účastníka konania na strane žalovaného spoločnosť OPEN DOOR INTERNATIONAL, s.r.o., ktorý bol účastníkom predmetného rozhodcovského konania. Mal za to, že v žiadnom prípade v súvisiacom konaní nejde o zjavne neúspešný návrh (žalobu). Nestotožňuje sa s tvrdením oprávneného, že neexistuje pozitívne očakávanie zastavenia exekúcie. Mal za to, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody svojho rozhodnutia. Preto jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchytil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Vo svojom vyjadrení si povinný vyčíslil trovy odvolacieho konania vo výške 181,66 Eur.

Oprávnený k vyjadreniu povinného uviedol, že vyjadrenie povinného zo dňa 23.09.2013 považuje tak, ako aj jeho predchádzajúce podania za nesprávne a nedôvodné. Podmienky povolenia odkladu exekúcie nemožno hodnotiť len na podklade jednej skutočnosti, ktorá by hoci aj samostatne overovala teoretickú možnosť zrušenia rozhodcovského rozsudku. Skúmanie podmienok musí súd vykonať aj s ohľadom na skutočnosti, ktoré vo vzájomných súvislostiach môžu práve opačne preukazovať nedôvodnosť tohto návrhu, pričom je neprípustné, aby súd abstrahoval len niektoré skutočnosti a ostatné nebral na zreteľ. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 06.06.2013, sp.zn. 6CoE/137/2013 a názor, že konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku je nutné rovnako vo svojej podstate hodnotiť ako mimoriadny opravný prostriedok. Mal za to, že ani jedna právna argumentácia povinného však nie je v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR, nakoľko žalovaným mala byť bez sporu spoločnosť OPEN DOOR INTERNATIONAL, s.r.o. (oprávnený). Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 16.05.2012, sp.zn. 6Cdo/89/2012. Nie je možné ani akceptovať tvrdenie povinného, že jeho úmyslom bolo žalovať zriaďovateľa rozhodcovského súdu a nie samotný rozhodcovský súd, nakoľko povinný túto skutočnosť v žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku dostatočným spôsobom nepreukázal, pričom práve opačne vo svojich predchádzajúcich vyjadreniach sám uviedol, že žaluje samotný rozhodcovský súd. Ani prípadná snaha povinného (žalobcu) o pristúpenie oprávneného do konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku, nemôže vyvolať povinným sledovaný účel, nakoľko z dôvodu, kedy zákon č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní určuje v § 41 ods. 1 na podanie žaloby o zrušení rozhodcovského rozsudku 30 dňovú prekluzívnu lehotu, ktorá však povinnému už dávno uplynula, bolo by aj tak jediným procesným následkom tejto snahy povinnému zamietnutie žaloby. Konštatoval, že v konaní neboli preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by boli schopné založiť dôvodný predpoklad zrušenia rozhodcovského rozsudku a následného zastavenie exekúcie, pričom právne opačne oprávnený pomerne rozsiahlym spôsobom preukázal a osvedčil, že doterajšie konanie povinného, bude mať za následok zmietnutie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Rozhodcovský rozsudok tak bude aj naďalej právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, naviac keď návrh na pripustenie oprávneného ako ďalšieho účastníka konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku bude musieť byť zamietnutý z dôvodu zmeškania prekluzívnej 30 dňovej lehoty na podanie žaloby voči oprávnenému. Navrhol, aby odvolací súd zmenil uznesenie v napádanom rozsahu tak, že odklad exekúcie zamietne.

Oprávnený následne doplnil svoje vyjadrenie a doložil fotokópiu uznesenia Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 04.05.2015, sp.zn. 10Cb/79/2013, ktorým súd rozhodujúci o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku zamietol návrh povinného na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku. Z uvedeného dôvodu navrhol, aby odvolací súd zmenil uznesenie exekučného súdu v napádanom rozsahu tak, že odklad exekúcie zamietne.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné vo výroku II. podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdiť.

Preskúmaním obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 19.03.2013, doručeným súdnemu exekútorovi dňa 21.03.2013 (kedy začalo exekučné konanie podľa § 36 ods. 2 veta prvá Ex.por.), domáhal vykonania exekúcie pre vymoženie sumy

4.354,42 Eur s príslušenstvom, na podklade rozhodcovského rozsudku, sp.zn. SR 03866/12 zo dňa 01.02.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.03.2013 a vykonateľnosť dňa 14.03.2013. Súd prvého stupňa poverením č. 5304 033316 zo dňa 17.04.2013 poveril súdneho exekútora JUDr. Stacha Chladného vykonaním exekúcie. Povinný písomným podaním zo dňa 29.05.2013 podal námietky proti exekúcii a návrh na odklad exekúcie. Návrh odôvodnil tým, že podal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku na Okresnom súde Bratislava IV spolu s návrhom na odklad vykonateľnosti tohto rozhodnutia. Súd prvého stupňa následne napadnutým uznesením výrokom I. námietky povinného proti exekúcii zamietol a výrokom II. odložil exekúciu do právoplatného rozhodnutia vo veci 10Cb/79/2013 vedenej na Okresnom súde Bratislava IV.

Podľa § 56 ods. 2 Ex. por. aj bez návrhu môže súd povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená (§ 57).

Podľa § 57 ods. 1 písm. b) Ex.por., exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným.

Účelom odkladu exekúcie podľa § 56 Ex.por. je zabrániť nepriaznivým následkom neodkladnej exekúcie, ktoré by uplynutím času mohli spôsobiť ich nezvratiteľnosť. Exekučný poriadok umožňuje povoliť odklad exekúcie len z taxatívne vymenovaných dôvodov. Odklad exekúcie sa v zásade netýka samotného exekučného titulu. Tento inštitút umožňuje za splnenia zákonom ustanovených dôvodov a na prechodnú dobu preferovať iný záujem, ako je nútený výkon rozhodnutia alebo iného exekučného titulu. Mimoriadny význam má aj odôvodnenie rozhodnutia o odklade exekúcie, najmä z toho dôvodu, že odklad exekúcie podľa § 56 ods. 1 Ex.por. a podľa § 56 ods. 2 Ex.por. sa diametrálne líšia. Pokiaľ ide o odklad exekúcie podľa § 56 ods. 2 Ex.por., tak ho možno povoliť bez návrhu, pričom zákon bližšie nerozvádza slovné spojenie "ak možno očakávať", že exekúcia bude zastavená. Odklad exekúcie podľa § 56 ods. 1 Ex.por. možno povoliť len na základe návrhu. Vo všeobecnosti by malo byť aspoň osvedčené pred povolením odkladu podľa § 56 ods. 2 Ex.por., že sa začalo konanie alebo iný právny postup, ktorých výsledkom môže byť právna skutočnosť vyvolávajúca zastavenie exekúcie, alebo že je splnená niektorá z ďalších podmienok, ktorá môže viesť k zastaveniu exekúcie.

Povolenie odkladu exekúcie podľa § 56 ods. 2 Ex.por. tak predpokladá preukázanie takých okolností povinným, z ktorých vyplýva, že možno dôvodne očakávať zastavenie exekúcie v dôsledku splnenia podmienok stanovených na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 Ex.por. Pred povolením odkladu exekúcie z tohto dôvodu by malo byť aspoň osvedčené, že sa začalo konanie alebo iný právny postup, ktorých výsledkom môže byť právna skutočnosť vyvolávajúca zastavenie exekúcie. Spravidla ide o prípady, keď prebieha konanie, ktorého výsledok môže mať podstatný vplyv na priebeh exekúcie. V súvislosti s rozhodovaním o odklade exekúcie je zároveň úlohou súdu, ktorý rozhoduje o odklade exekúcie, aby podľa celého stavu veci spravodlivo zvažil pomer rizika nepriaznivých následkov spôsobených prípadným neodložením exekúcie povinnému a rizika vážneho ohrozenia oprávneného vyvolaného eventuálnym odkladom.

Právnym základom na povolenie odkladu je aj odklad vykonateľnosti exekučného titulu. O odložení vykonateľnosti súd rozhoduje uznesením, pritom môže ísť buď o jeho fakultatívne oprávnenie alebo obligatórnu povinnosť. Obligatórne súd nariadi odklad vykonateľnosti rozhodnutia v prípade, ak sa v rámci konania o obnove povolila obnova konania a v prípade, ak bolo v rámci konania o žalobe proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov konanie prerušené podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. V ostatných prípadoch bude jeho rozhodovanie fakultatívne, teda nebude povinný o odklade rozhodnúť fakultatívne a nemá na nariadenie odkladu vykonateľnosti právny nárok. Ak by v tomto zmysle súd rozhodol o odklade vykonateľnosti exekučného titulu, nastúpila by prekážka, v dôsledku ktorej nie je možné exekúciu vykonať. Pokiaľ exekučný súd vie, že vykonateľnosť titulu bola odložená, odloží výkon exekúcie, a to súčasne s jej nariadením. V danom prípade by išlo o aplikovanie § 56 ods. 2 Ex.por., pretože možno očakávať, že exekúcia bude zastavená v zmysle ustanovenia § 57 ods. 1 písm. b) Ex.por.

Z obsahu spisu odvolaciemu spisu vyplynulo, že pri rozhodovaní o odklade exekúcie súd prvého stupňa vychádzal zo žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku (exekučného titulu) a návrhu na odklad vykonateľnosti, podanej povinným na Okresnom súde Bratislava IV dňa 08.04.2013 (vec vedená pod sp.zn. 10Cb/79/2013), o ktorej doposiaľ nebolo rozhodnuté. Odvolací súd sa pri svojom rozhodovaní zaoberal dôvodom pre odklad vykonateľnosti v zmysle § 56 ods. 2 Ex.por., teda skutočnosťou, či možno

v danej veci očakávať zastavenie exekúcie. Keďže predmetom žaloby je zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorý je v predmetnej veci exekučným titulom, možnosť očakávania zastavenia exekúcie je dôvodná. Odvolací súd s poukazom na tvrdenia oprávneného zistil, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V bolo rozhodnuté iba o návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, pričom toto rozhodnutie doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť a v merite veci (žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku) Okresný súd Bratislava V doposiaľ nerozhodoval. Z uvedených dôvodov odvolací súd nevzhladol dôvodnosť ostatných argumentov (uvedených v písomných podaniach) účastníkov konania.

Preto odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.